

Universitätsbibliothek Paderborn

**Matthaei Tympii Aureum Specvlvm Principvm,
Consiliariorvm Ivdicvm, Consvlvm, Senatorvm, Et Aliorvm
Magistratvvm Cvm Ecclesiasticorum tum Politicorum
omnium**

Tympe, Matthäus

Coloniae Agrippinae, 1617

10 Lingua non abuti, sed pauca & grauia loqui.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52641](#)

SIGNVM X.

LINGVA NON
abuti.

LINGVA NON ABVTI, SIT
PAUCA & grauia loqui, &c.

1. **C**V M Sophista quidam apud Agidem, set, orationem esse rerum omnium praeclaram, (prædicās artem, quā profitebamur) inquit Agis, tu cùm rases, nullius est significans multo præclarus esse res magnas gerere, quām habere lingua ad magnificas dum expeditam. Plut. Ex ore vero Magistrorum nisi sapientia plenum deber progredeatur.
2. Perinthiorum orator in Lacedæmonijs sus, cùm apud Agidem primum dixisset prolixè, ubi perorasset, rogauit eum quid Perinthijs renuntiandum? Quid alius, nisi quod tu vix dicendi finem feceris, ego cuerim? Idem. Ita legationis fructum inter linguæ loquacioris intemperantia. Peculiarum erat Lacedæmonijs verborum paucitas.
3. Cum de Græcorum libertate quidam audiendum adduxisset magnifica quidem, sed tamen quām difficultia. Tua, inquit Agis Senior, etiam opes opus habent viribus & pecunia. Significare frustra de his verba fieri, ad quæ perficiuntur suppetit facultas: in consultationibus enim solum consultandum quid factu sit pulchrum, sed quid fieri possit. Idem.
4. Abderit anorū legato, qui multa locuta gārat, quidnam ciuibus suis renuntiatur. Te, inquit, mīhi tacenti tantisper anditum quāmisper dicerdo consumpsisti. Idem. Iam

sim loquacitas responso est indigna.

Cum Rhetorem eo nomine apud Agesilaum audisset quidam, quod res specie exiguae magnitudine ornatu amplificare posset: Ego, inquit Rex, ne futorem quidem arbitror bonum, qui parvus pumagos calcos inducat. Innuens inanem loquacitatem probandam non esse. Idem.

6. Megarensi cuidam multa iuueniliter de sua unitate aduersus Agesilaum iactanti: Adolescens, inquit Rex, tui sermones opus habent magnis viribus. Significans indecenter eum magnifice loqui, cur vires non sufficiunt orationi pares.

7. Romulus dicebat: Vasa fictilia sono, & percussio hominem sermone explorandum esse. Max. 15.

8. Amasis Rex AEgypti misit Pittaco (qui celebratur inter 7. Graecia Sapientes) hospiti pecuniam, aliud, inquit, exponens, ut inde sibi remitteret partem quam iudicaret esse pessimam, ac tunc quam existimaret optimam, ratus futurum, ut duas partes dissimilimas remitteret. Is tinctam linguam remisit Regi, significans nihil a domino esse melius bona lingua, mala nihil nocentius. Reste Hesiodus, linguam non vulgari, sed recondendam esse, dixit, perinde ut thesauro, ciusque esse in promendo gratiam plurimum, si & modesta sit, & parca, & moderata.

Aut enim:

Optimus est hominius lingua thesaurus, & ingens
Gratia, qua pars mensurat singula verbis.
huius plus, quam lingua vitior, ait Democritus apud Stob. S. Ambri. 1. de Offic. c. 3. Alliga seruonem tuum, ne luxuriet, ne lasciuat, & multipli peccata sibi colligat.

9. Lau.

9. Laudatur Epaminondas, quod nemo fuit
repertus, qui & plura nosset, & pauciora loque-
retur. Plut. de audit.

SIGNVM XI.

*A lingua-
puni cogni-
tione arma-
tam esse.*

*A LINGVARVM COGNITIO
ne instructum esse.*

*R*olitici futuri linguas varias semper dis-
tinxerunt.

*M. Iun. in
Poli. quaest.* 1. Romanorum filij, ad Remp. aliquando-
suri, primò Hetruscam linguam, post Graecam
gnoscebant. (Dion. Hal. lib. 4.)

2. Mithridates Ponti & Bithynia Rex ultimamente
tenuit eorum populorum, quibus imperauit
vñquam per interpretem loquutus est; si
quemque ab eo appellari vsus fuit, permis-
sua & oratione ipsius non minus fecit, q[uo]d
gentis eius esset, loquutus est. (Gell. lib. 17. 14.
Val. lib. 8. c. 3.) Plin. lib. 25. c. 2. ait: Sub Imito
mam inde utilitatem accessisse, quod nullum
interpretem, sed per se audiuerit.

3. Peritiissimus linguae Graecæ extitit ap-
(Suet.)

4. Otto II. Imp. à Saracenis & Græcis
cum Græcè loqueretur, pro Græco habu-
bit. (Avent. lib. 1. Botorum Ann.)

5. Aurea Bulla, per Carolum IV. Imp. fai-
bet Electorum filios & successores ducen-
cam, Latinam, Italicam, Illyricam sive Schi-
cam Linguam, quòd cum multis gentibus
nem communicare possent.